

அன்பளிச்சுதாரம்.

புதுவைக் கலைமகள் கழகத்திள்
ஐந்தாவது ஆண்டு
அறிக்கைப் பத்திரம்.

1916

அன்பளிப்பு. திரு. க. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்

புதுவை — சைனோன் சின்னையா பிரஸ்.

ஸ்ரீ வாணிசகாயம்.

புதுவைக் கலைமகள் கழகம்

ஐந்தாவது ஆண்டு

அறிக்கைப் பத்திரம்.

1916.

வேண்பா.

படிக நிறமும் பவளச்செவ் வாயுந்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையும் - துடியிடையும்
அல்லும் பசலு மனவாத முந்துதித்தால்
கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி.

கழகத்தின் இருப்பிடம்.

கலைமகள் கழகம் என்னும் இச் சபையானது விரோதி
கிருது ஸ்ரீ சித்திரை மீ 5-ம் வ குருவாரத்தன்று நாபிக்கப்
பெற்றது. புதுவை வேளாளர் வீதி, 4-ம் நெ. கிருகத்தை இட
மாகப்பெற்றுள்ளது.

கழகத்தின் நோக்கங்கள்.

தமிழ் நூற்களை ஆராய்வதாலும், பிரசங்கங்கள் செய்வத
னாலும், பத்திரிகை முதலியன பிரசுரிப்பதனாலும் தமிழ்ப்
பாஷையை அபிவிருத்தி செய்வதே இக் கழகத்தின் முக்கிய
நோக்கமாகும்.

நிர்வாக சபையார்.

அக்கிராசனாதிபதி,

ஸ்ரீமான் பு. அ. பெரியசாமிப் பிள்ளை.

உதவி அக்கிராசனாதிபதி,

சி. பங்காருப் பத்தர்.

காரியதரிசி,

தி. திருப்புளியாமி ஐயர்.

உதவிக் காரியத்திற்,

ஸ்ரீமான் பொன்னு - கிருஷ்ணசாமி நாயகர்.

தீனரக்ஷகர்,

” சு. அண்ணாமலை முதலியார்.

கணித பரிசோதகர்,

” இராகவ - திருவேங்கட ஐயர்.

பரிபாலன பிரதிநிதிகள்,

” கோ. தியாகராஜ முதலியார்.

” சி. அரங்கசாமி முதலியார்.

” அ. நாராயணசாமி முதலியார்.

” து. வேணுகோபாலப் பிள்ளை.

” கு. சிவகுருநாதப் பிள்ளை.

” அ. பாலகிருஷ்ண நாயகர்.

புத்தகசாலைக் கதிபர்,

” து. வேணுகோபாலப் பிள்ளை.

அங்கத்தவர்கள்,

” கிரந்தே - சிவசச்சிதாநந்த செட்டியார்.

” சேஷ - சடகோப ஐயர்.

” பொ. வேங்கடாசல நாயகர்.

” சா. சடையப் பிள்ளை.

” சு. அ. சுப்பராயப் பிள்ளை.

” வே. கிருஷ்ணசாமிப் பிள்ளை.

” கோவிந்தராஜுலு ஆச்சாரி.

” எல்லப்ப - துரைசாமி நாயகர்.

” ச. மாணிக்கப் பத்தர்.

” வே. இராகவப் பிள்ளை.

” மு. இராசுப் பிள்ளை.

” குருசாமி செட்டியார்.

” செ. இராமசாமிப் பிள்ளை.

கேளவ சபாநாயகர்,

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி
சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள்.

கேளரவ சமாலிகர்கள்,

பிரம்மபூரீ சா. குப்புசாமி ஐயர் அவர்கள்.

பூரீமான் கிரந்தே - சிவசங்கர செட்டியார் அவர்கள்.

- ” கோட்டக்கரை, அரங்கசாமி செட்டியார் அவர்கள்.
- ” ஒட்டம்பாளயம், சூ. வேலாயுத செட்டியார் அவர்கள்.
- ” கலவை, சங்கர செட்டியார் அவர்கள்.
- ” திருமுடி, க. நடராஜ செட்டியார் அவர்கள்.
- ” அ. முத்துக்குமரசாமி செட்டியார் அவர்கள்.
- ” சிங்கப்பூர், சு. அண்ணாமலை முதலியார் அவர்கள்.
- ” டாக்டர், நாராயணசாமி நாயடுகாரு.
- ” ஜவளி, தூ. சு. நன்னைய பாகவதர் அவர்கள்.
- ” தெ. முத்துக்குமரசாமி முதலியார் அவர்கள்.
- ” A. V. முத்தைய முதலியார் அவர்கள்.
- ” முத்தியால்பேட்டை, பச்சையப்ப முதலியார் அவர்கள்.
- ” கூ. மா. அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்கள்.

கேளரவ உபன்னியாசகர்கள்,

- ” S. சச்சிதாநந்தம் பிள்ளை அவர்கள், B. A., L. T. சென்னை.
- ” திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள், சென்னை.
- ” ம. ரா. குமாரசாமிப் பிள்ளை அவர்கள், திருக்கோவலூர்.
- ” A. V. முத்தைய முதலியார் அவர்கள், புதுவை.

நடைபெறும் செயல்கள்.

(1. இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சி.)

சியாமுக்கிழமைதோறும் இலக்கிய இலக்கணங்கள் ஆராயப்பட்டும், ஞாயிற்றுக்கிழமைதோறும் உபன்னியாசங்கள் செய்யப்பட்டும் வருகின்றன. அன்றியும், கதேசமித்திரன், சென்னை விவேகபோதினி, பூரண சந்திரோதயம், கிருஷ்ணன், ஹிதகாரிணி, பெண் கல்வி, சக்கரவர்த்தினி, விசுவகர்ம குலோபகாரி, சித்தாந்தம், விசுவகர்மன், கமலாசனி, சைவம், சுகாபி விருத்தினி, லோகோபகாரி, கலாசிந்தாமணி, சண்முகநாதன், ஜனோபகாரி, தமிழ்ப் பெருமாட்டி, விவேகோதயம் முதலிய பத்திரிகைகள் படிக்கப்பட்டும் வருகின்றன.

(2. கழகத்தார் செய்த பிரசங்கங்கள்.)

உபநீனியாசகர்.	விஷயம்.	இடம்.
ஸ்ரீமான் சி. பங்காருப் பத்தர்	செல்வம்	கலைமகள் கழகம்.
” தி. திருப்புளிசாமி லீயர்	வாய்மை	கலைமகள் கழகம்.
” சி. பங்காருப் பத்தர்	சுவரா பக்தி	திருவருணை, ஸ்ரீ ரமணநந்த நிலையம்.
” தி. திருப்புளிசாமி லீயர்	விசுவாமித்திரர் யாக பூர்த்தி	புதுவை, பகவத்கீத சன்மார்க்க சபை.
” சி. பங்காருப் பத்தர்	பக்தி	புதுவை, பகவத்கீத சன்மார்க்க சபை.
” சு. அ. சுப்பராயப் பிள்ளை	கையடைப் படலம்	புதுவை, பகவத்கீத சன்மார்க்க சபை.
” இராகவ - திருவேங்கட லீயர்	கஜேந்திர ரோகஜம்	புதுவை, பகவத்கீத சன்மார்க்க சபை.
” சு. அ. சுப்பராயப் பிள்ளை	பக்தி	புதுவை, பகவத்கீத சன்மார்க்க சபை.

(3. கலைமகள்.)

1913-ம் ஆண்டு ஜனவரி மீ முதற்கொண்டு இக் கழகத்தினின்றும் “கலைமகள்” என்னும் பெயரிய ஓர் தமிழ்ப் பத்திரிகை மாதந்தோறும் பிரசுரமாய்க்கொண்டு வருகின்றது.

அதை ஆதரிக்கும் சந்தாநேயர்களின் தொகை :

சென்ற வருடத்தில் 257.

இவ் வருடத்தில் 263.

(4. புத்தக நிலையம்.)

இக் கழகத்தின் புத்தக நிலையத்தில் சென்ற வருடத்தில் 33 புத்தகங்கள் இருந்தன. இவ் வருடத்தில் சேர்ந்த புத்தகங்கள் 68. ஆக 101 புத்தகங்கள் இப்போதிருக்கின்றன.

புத்தகங்கள்.

நன்கொடை யளித்தவர்கள்.

1. கம்பராமாயணம்.

புதுவை, ஸ்ரீமான் மா. மோக
லிங்க உபாத்தியாயர் அவர்கள்.

2. வள்ளலார் சரித்திரம்.

3. திருக்குடந்தைப் புராணம்.

4. திருக்கழுக்குன்றப் புராணம்.

5. திருவோத்தூர்ப் புராணம்.

6. திருவாலங்காட்டுப் புராணம்.

7. திருவேங்கடஸ்தல புராணம்.

8. காசி காண்டம்.

9. அன்னதான மகத்துவ புராணம்.

புதுவை, புத்தக ஜாப்பு
ஸ்ரீமான் அரியபுத்திரி நாயகர்
அவர்கள்.

10. சீமந்தனி புராணம்.

11. காரைக்காலம்மையார் சரித்திரம்.

12. விஞ்ஞான தீபம்.

13. பலபாடற் நிரட்டு.

14. திருக்குடந்தைப் புராணம்.
15. திருவருட்பா உண்மைளிளக்கம்.
16. திருமயிலைத் திரிபந்தாதி.
17. திருவெண்ணீற்றுமை பிள்ளைத் தமிழ்.
18. திருவிடைக்கழி முருகர் பிள்ளைத் தமிழ்.
19. திருவிடை மருதூர் உலா.
20. பூவானூர்ப் புராணம்.
21. இலக்கணக் கொத்து.
22. பிரபுலிங்கலீலை மூலம்.
23. சைவதம் மூலமும் உரையும்.
24. மணூரீதிச் சக்கரவர்த்தியின் வாசகப்பா.
25. கச்சிக் கலம்பகம்.
26. கச்சி ஆரந்த ருத்திரேசர் வண்டுவிடு தூது.
27. பழமலையந்தாதி பதவுரை.
28. அநிலாண்டநாயகிமலை.
29. சிங்காரரச மஞ்சரி.
30. நால்வர் நான்மணிமலை.

புதுவை, கவர்ன்மெண்ட் புஸ்தகசாலையிட்டர், ஸ்ரீமான் சிங்காரவேலுப் பிள்ளை அவர்கள்.

31. சந்திரசேகரன் சரித்திரம்.
32. ஜெகதேகர சந்தியவதனி சரித்திரம்.

புதுவை, ஸ்ரீமான் பொன்னல்லதம்பிமுதலியார் அவர்கள்.

33. சிவஞானசித்தியார்.

தூத்துக்குடி, சைவப்பிரசாரகர் ஸ்ரீமான் பொ. முத்தைய பிள்ளை அவர்கள்.

34. ஒழிவினொடுக்கம்.

ஆரணி சஞ்சீவிராயன் பேட்டை ஸ்ரீமான் ஆ. வீ. தெய்வசிகாமணி முதலியார் அவர்கள்.

35. பிரபோத சந்திரோதயம் என
வழங்கும் மெய்ஞ்ஞான
விளக்கம்.
36. வீரநாராயணர் விஜயம்.
37. ஏகாம்பரநாதர் யமகக் கலித்
துறை யந்தாதி.
38. சீவகசிந்தாமணி மூலம் முத
ற்பாகம்.
39. திருமுருகாற்றுப்படை.
40. சைவசமயிகள் கடமை.
41. சிவனடியார் திருக்கூட்டவை
பவம்.
42. திருக்கச்சி ஏகம்பர் திரிபந்
தாதி.
43. தோத்திரத்திரட்டு.
44. ஸ்ரீபிரயீசர் இரட்டைமணி
மாலை.
45. கச்சி ஏகாம்பரநாதர் திரு
விழாப்பா.
46. திருவாரூர், திருப்புகலூர்,
திருச் செங்காட்டங்குடி
இவற்றின் பதிகங்கள்.
47. சீவகாருணிய விளக்க முத
லிய மூன்று புத்தகங்கள்
சேர்ந்தது.

காஞ்சி புரம் ஸ்ரீமான்
பி. செ. முருகேச முதலியார்
அவர்கள்.

48. ஞானவாசிட்ட வமல ராமாய
னம் மூலமும் உரையும்.
49. சீகாளத்திப் புராணம்.
50. பகவத்கீதை மூலமும் உரை
யும்.
51. ஞானப்பிரகாச தீபிகை.
52. நன்னூற் காண்டிகையுரை.
53. அரிச்சந்திர சரித்திரம்.
54. வேதாந்த தத்துவக் கட்ட
ளைக் கொத்து.
55. கைவல்லிய நவனீத மூலமும்
உரையும்.

புதுவை ஸ்ரீமான் இராம -
வேல்முருகசுவாமி செட்டியார்
அவர்கள்.

56. வேதாந்த சூளாமணி மூலமும் உரையும்.
57. வாசுதேவ மனனம்.
58. தண்டியலங்கார மூலமும் உரையும்.
59. பெரிய புராணம் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் சரித்திரம்.
60. ஸ்ரீ சீதா ராமாஞ்சனேய சம்வாத சாரசங்கிரகம்.
61. பிரபோத சந்திரோதயம்.
62. வைராக்கிய சதகம்.
63. சிவாதிக்ஷரத்னாவளி.
64. திருக் கோவையார்.
65. ஒழிவி லொடுக்கம்.
66. சுந்தரமூர்த்திநாயனர் அருளிச்செய்த திருமுறை.
67. விநாயகர் திருப்புதழ், போற்றிக் கவி வெண்பா முதலிய எட்டுப் புத்தகங்கள் சேர்ந்தது.

புதுவை ஸ்ரீமான் இராமவேல்முருகசுவாமிசெட்டியார் அவர்கள்.

68. பாகவதம் வசனம்.

ஸ்ரீமான் A. V. நாராயண ரெட்டியார் அவர்கள்.

இவ் வருடத்தில் இப் புத்தகங்களை நன்கொடை யளித்த கனவான்களுக்கு ஏமது நன்றியைச் செலுத்துகின்றோம்.

சமூகத்திற்குப் புத்தகங்கள் இன்னும் பல வேண்டியிருப்பதால், தங்களால் இயன்ற புத்தகங்கள் வாங்கி யுதவும்படி அன்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு ரூபா ௩௫௦ - ௬ - ௦

செலவு ரூபா ௨௫௮ - ௪ - ௫

இருப்பு ரூபா ௯௨ - ௨ - ௬௬

மூலதனம்.

இக் கழகம் என்றும் தளர்ச்சிபுறது நின்று நடைபெறுவதற்கு மூலதனமிருப்பது ஆவசிகமன்றோ? ஆதலின், தமிழின் மாட்டு அபிமானமுள்ள ஒவ்வொருவரும் இக் கழகத்திற்கு மூலதனம் அமைக்கத் தங்கள் தங்களால் இயன்ற பொருளுதவி செய்யுமாறு விரய வந்தன பூர்வகம் வேண்டுகின்றோம்.

செய்ந்நன்றி யறிதல்.

சென்ற வருடத்திற்போலவே இந்த யிர்தாவது ஆண்டு விழாக் கொண்டாட்டத்திற்கும், எமக்குப் பெருந் துணையாய் நின்று பலவிதத்தும் உதவிபுரிந்த நமது கழகத்தின் கௌரவ சமாஜிகராகிய புதுவை ஸ்ரீமான் கிரந்தே - சிவசங்கர சேட்டியாரவர்களுக்கும், மற்றக் கௌரவ சமாஜிகர்களுக்கும் இக் கழகம் நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

புதுவைக் கலைமகள் கழகம் என்றும் குன்றாது நின்ற நிலவுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனை மனமொழி மெய்களால் வழிபடுகின்றோம். சுபம்.

இங்ஙனம்

நிர்வாக சபையார்.

ஸ்ரீ வாணிச்சாயம்.

க வ ல ம க ள் .

புதுவைக் கலைமகள் கழகத்தினின்றும் வெளிவரும்

மாதாந்தப் பத்திரிகை.

வித்தைவிரும்பு. கேள்விமுயல். வீடுபேறில்.

வெண்டாமரை ச. } 1916-ம் ஆண்டு ஜனவரி மீ } இதழ் க.

இலௌகிகப் பகுதி.

பலசரக்கு.

மேல்தாட்டுப் போரில் ஈடுபட்டுள்ள அரசர்.

தேசம்.	அரசர்.	வயது.
ஆஸ்டிரியா	பிரான்விஸ் ஜோஸப்	85.
மாண்டி நீக்ரோ	நிக்கலஸ்	74.
செர்வியா	பீட்டர் I.	71.
துருக்கி	மகமத் வி	71.
அமெரிக்கா இக்கிய மாகாணம்	டாக்டர் வில்ஸன், } குடியரசுத் தலைவர் }	59.
பிரான்ஸ்	புவேன் கர்ரே, } குடியரசுத் தலைவர் }	58.
பல்கேரியா	பெர்டினாண்ட்	56.
ஜெர்மனி	வில்லியம் II.	54.
இக்கிலாந்து	ஜார்ஜ் V.	50.
கிரீஸ்	கான்ஸ்டன்டைன்	47.
ருஷியா	நிக்கலஸ் II.	47.

இந்தாலி	மான்யுவேல் III.	45.
பெல்ஜியம்	ஆல்பர்ட் I.	40.
ஹாலண்ட்	வில்ஹெல்மினாணி	35.
லக்சம்பர்க்	அரசி	32.

10000 மைல் அரண்.

மேல்காட்டில், வடகடலுக்கும் ஸ்வீட்ஜர்லாந்துக்கும் இடையில் பிரிட்டிஷாரும் பிரான்சுக்காரருமாக, பதினாயிரம் மைல் நீளம் அரண் வெட்டியிருக்கிறார்களாம். 10 மைல் நீளமுள்ள ஒரு பகுதியில் 235 மைல் நீளமுள்ள அரண்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளனவாம். அவ்வரண்களில் எலிகளின் தொந்தரவு பொறுக்கமுடியாம விருப்பதால் அவற்றைக் கொல்ல, பரீஸ் முதலிய இடங்களிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான நாய்களை அதிகாரிகள் புகைவண்டியிலேற்றிப் போர்முனை யெங்கும் அனுப்பி வருகிறார்களாம். எலிப் படையையும் கெய்ஸர் ஏவியிருப்பாரோ!

நெல்.

இவ் வருடத்தில் சென்னை இராசதானியில் கால மழை சரியாகப் பெய்யவில்லையாதலின், நெற்பயிர் விளைவு குன்றி யிருக்கின்றது. ஆயினும் ஜப்பான், ரங்கோன் முதலியவிடங்களில் வேண்டிய அளவு மழை பெய்திருப்பதால் அங்கு நெற்பயிர்கள் நல்ல நிலைமையி லிருக்கின்றனவாதலின், நமது மாகாணத்தில் நெல்லின் விலை அதிக ஏற்றமடையாது என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஜப்பான்.

50 ஆண்டுகட்கு முன்னர் ஜப்பான் தேசமானது மிகக் கீழ்ப்பட்ட நிலையில் இருந்தது. அத் தேயத்துச் சனங்கள் எழுதப் படிக்கக் கூடத் தெரியாதவர்களாயிருந்தனர். கிணற்றுத் தவளையைப்போல, தங்கள் நாட்டைவிட வேறு நாடுகள் உண்டென்பதும் அவர்களுள் பெரும்பான்மையோருக்குத் தெரியாதாம். அப்போது ஜப்பானுக்கும் மற்றைய தேசங்கட்கும் போக்கு வரத்து அதிகமாக இல்லை. சில டச்சுக்கப்பல்கள் மாதிரிச் சென்று பட்டுச் சாமான்களை யேற்றிக்கொண்டு போகுமாம். வேறுகப்பல்கள் அங்குப் போகவும் கூடாதாம். பயிசிடுதல், பட்டு வளர்த்தல் இவற்றைத் தவிரவேறு தொழில் ஜப்பானியர்கட்குத் தெரியாது. நாள்

தோறும் பூமி திருத்திப் பாடுபட்டு அதனால் கிடைத்த கூழையோ கஞ்சியையோ குடித்து வயிறு வளர்ப்பதைவிட வேறு போகங்கள் உண்டென்பதை அத்தேசச் சனங்கள் அறியார்களாம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலிருந்து ஜப்பான் இப்போது எப்படியிருக்கின்றது! மேல்நாட்டு வல்லரசுகளினதும் அதன் நட்பை விரும்புகின்றன. ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் செய்யப்படும் சாமான்களினதும் ஜப்பானில் செய்யப்படுகின்றன. இப்போது நடக்கும் பெரும் போரில் ருஷியா முதலிய வல்லரசுகட்கு அது பிரயோக முதலிய போர்க் கருவிகளைச் செய்தனுப்புவதே அதன் உயர்நிலை நன்கு விளக்கும். முயற்சி நிர்வானையாகும் அன்றே!

பருத்தி.

பருத்தி இயற்கையில் வெண்மையாயிருப்பதால் அதற்குச் சாயம் ஏற்ற வேண்டிவது ஆவசிகமாகின்றது. அமெரிக்காவில் ஒருவர் பசுமையான பருத்தி விளைவிக்கிறாராம். கருநிறமுள்ள பருத்தி விளைவிக்கவும் அவர் யோசனை செய்துகொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. துண்ணறிவுடையோர் ஏதுதான் செய்யார்!

ஓரேழுறையில் 5 பிள்ளைகளைப் பெற்ற தாய்.

பம்பாய் மாகாணத்தைச் சார்ந்த ஒருரில் ஒரு மகாராஷ்டிரப் பெண் சமீபகாலத்தில் ஓரே முறையில் ஐந்து குழந்தைகளை யின்றனளாம். அவற்றள் இரண்டு ஆண், மூன்று பெண். அவைகள் அவயவக் குறைவு ஒன்று பின்றிச் சுகமாயிருக்கின்றனவாம். சென்ற வருடத்தில் அப்பெண் ஓரே முறையில் மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றனளாம். அவை பிறந்த மூன்று மாதங்களில் இறந்துபோயினவாம். ஓரே முறையில் இரண்டு பிள்ளைகள் பெறுவதை நாம் கேட்டும் கண்டு யிருக்கின்றோம். மூன்று, ஐந்து குழந்தைகள் பெறுவது கலிகால விந்தையேபோலும்!

ஒரு அழகான கலியாணம்.

எட்டயபுரம் சமஸ்தான திவானான சி. தா. ஷண்முகம்பிள்ளையன்பவர் சென்ற மாதக் கடைசியில் இரண்டாவது விவாகம் செய்துகொண்டார். மாப்பிள்ளைக்கு வயது 72. பெண்ணுக்கு வயது 15. ஷண்முகம்பிள்ளை டிப்டி கலெக்டர் உத்தியோகம் செய்தவராம். சென்னைச் சட்ட சபையில் கௌரவ அங்கத்தினராக இருந்தவராம். உலக விவ

காரங்களை நன்றாக அறிந்தவராம். வெகு அழகு! இப் பெரியோரைப் பற்றியும், பணத்துக்கு ஆசைப்பட்டு 72 வயதுக் கிழவருக்குத் தமது கண்ணிப் பெண்ணை மனைவியாக்கிய இவரது புதிய மாமனாரைப் பற்றியும், இக் கலியாணத்துக்கு இவர்கள் கூறும் சமாதானத்தைப்பற்றியும் பாபநாதி பத்திரிகை விரிவாகவும் வேடிக்கையாகவும் கூறுகின்றது. இப்படிப்பட்ட புத்திமான்கள் இருக்கும்-வரையில் ஆசாரத்திருத்தக்காரர் கூச்சல் என்ன பயன் பெறும்!

வாழ்த்துப் பாக்கள்.

திருவருணை, செந்தமிழ்க்கவி
பிரம்மபூர் K. V. இராமசந்திர ஐயரவர்கள் கூறியது.

வேல்பா.

தெண்டிரையார் வாரிதிருழ் செய்ப்புதுவை யம்பதிலிற்
பண்டிதராம் பங்காநு பந்தரென்பார் — மண்டலத்தில்
ஒதுங் கலைமகனென் ரேரமிழ்தைத் தந்தாரெப்
போதுமுயி ருய்யும் பொருட்டு.

வாணி யுருக்கரந்து வந்த கலைமகளைச்
காணிற் தமக்கிழிவு காணுமென — நாணி
மலரி லயனொளிந்தான் வாரொளிந்தான் மாயன்
சிலையி லரனொளிந்தான் சென்று.

அறுசீர் விருத்தம்.

பொன்னிற வன்னமேயும் புலத்தழை புதுவை தன்னின்
மன்னிய மறையி லோதும் வாய்மையைப் பலவா ருகச்
சொன்னயம் பொருண யத்தாற் சுவையுற வுலகுக் கூட்டு
மன்னையெங் கலைமகன் ரனுதினம் வாழ்க மாதோ.

பாதாங்கி, உபாத்தியாயர்
ஸ்ரீமான் K. முத்துசாமி உடையாரவர்கள் கூறியது.

ஆசிரிய விருந்தம்.

காரார் கடல்குழ் புதுவைதனிற் கதித்துத்தோன்றிக் காசினியிற்
கலீயில் வல்ல புலவர்களாற் கவீன்பெற் றேறங்கி வெளிவருமிச்
சீரார் கலைம கள்செல்வி சென்ற மூன்றாண் டதுபோலத்
திகழிவ் வாண்டு காண்கினிலுஞ் செழிப்புற் றேறங்கித் தினம்வாழ்க
ஏரா ரதினை நடத்திவரு மினிய தமிழ்ப்பண் டிதராய
வெழில்பங் காரு பத்தரெனு மினீசசா னம்பி மிகவாழ்க
தாரா னம்மாய்ப் பொருளதற்குத் தந்தாதரிக்குஞ் சந்தாதார்
தழைத்து வாழ்க நல்விடய தானஞ் செய்வோர் வாழ்கவே.

நான்காவதாண்டுக் கலைமகள்.

பீடிக நிறமும் பவளச்செவ் வாயுங்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையுந் — துடியிடையும்
அல்லும் பகலு மணவரத முந்துதித்தாற்
கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி.

கவீன்பெறு புதுவைக் கலைமகள் கழகமாம்
வியன்றடம் பூத்த வெண்டா மரைமலர்ச்
கண்ணமர்ந் தொளிர்நங் கலைமகள் செல்வியைச்
செந்தமிழ்ச் செல்வரிற் சிலரே யறியார்.
பல்வளம் படைத்த செல்வக் கலைமகள்
விளங்கப் பெறுமில் வெண்டா மரைதான்
மற்றைத் தாமரை மலர்போ லாது
ஓராண் டதனுக் கொன்றே தோன்றிப்
பன்னிரு மதியும் பன்னிரண் டிதழ்கள்
விரியப் பெற்று வியனுல கெங்கும்
தமிழ்மணங் காணுந் தன்மைத் தாமால்.
இங்ஙன மூன்றாண் டினிது முடிய

நான்கா மாண்டிலு கவையற முன்போல்
 அழகுறு கலைமகள் கழகப் பொய்கையில்
 மேலிப் பூத்த வெண்டா மரைதான்
 முதன்மதி யதனின் முதலிதழ் விரிந்து
 தமிழ்மணம் வீசத் தலைப்படல் கண்டு
 தேனினு மினிய தென்மொழி வளர்ச்சியில்
 ஆர்வ மிக்க வழிஞர்க ளெல்லாம்
 களிப்பெனுங் கடலிற் குளிப்பர்க ளென்க.
 கண்டார் மகிழும் வெண்டா மரையில்
 நிலைபெறு நமது கலைமகள் சிறுமி
 சென்ற மார்சுழித் திங்க ளோடு
 மூன்றும் வயது முடியப் பெற்றனள்.
 நான்கா மாண்டி னலமுறப் புகுந்த
 கலைமக டனக்குக் கழறுமில் வாண்டிலும்
 அரும்பொரு ளின்மை யாதரிப் பின்மை
 முயற்சி யின்மை முதலிய வெனப்படும்
 குழந்தை நோய்கள் குடிசொளா வண்ணம்
 இன்னருள் புரிய விறைவன் றன்னை
 மனமொழி மெய்களால் வழிபடுகின்றேம்.

சைவப் பயிர் தழைக்கத் தமிழ் மழை பொழியும் தண்முகிலாகிய
 திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சிவசுண்டிக மெய்த்
 ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள், வேதாந்த பாஸ்கரர் கோயிலூர் ஸ்ரீமத்
 வீர - சுப்பைய சுவாமிகள் இவர்கள் பேரருட் பெருக்கால் பிறந்து
 வளர்பவள் கலைமகளாதலின், அப் பெரியோர்களின் வழிபாடும் முதற்
 கண் மறப்பேமல்லேம்.

தாமறிந்த வுண்மையைப் பிறரும் அறிந்துய்யவேண்டு மென்னும்
 இரக்கத்தினாலே, கடந்த வாண்டில், தாம் அரிதிற்தேடிய அரிய பெரிய
 நூற்பொருள்களென்னும் அணிகள் பலவற்றைக் கலைமகள் தனக்குக் கவி
 னுறப் புனைந்து உலகத்திற்கு உதவிபுரிந்த கலையில் வல்ல புலவர் தமக்
 கும் நன்றி செலுத்தும் நற்கடன் பூண்டுளேம்.

தமிழ்நாடதனில் தமிழ்ப்பயிர் வளர்க்க அரிதிற்தேன்றிய கலை
 மகளென்னும் கட்டழகண்கு என்றங் குன்றாது நின்று நிலவுதல்
 வேண்டுமென்னும் நல்லெண்ணங்கொண்டு, அங்கங்கே சந்தாநேயர்களைச்
 சேர்த்துத் தந்தும், கடிதவாயிலாகத் தம் அன்புருவமான இனிய மொழி

களால் எமக்கு ஊக்கமுண்டாக்கியும் வந்த அறிஞர்களின் பேரன்பை யாம் என்னென்று பாராட்டுவேம்!

கலைமகள் செல்வியைக் கைகளிலேந்தி அருமை பாராட்டிப் பொருளுண்பூட்டி, யாதரித்த வந்த சந்தானேயர்களுக்கும் நன்றி செலுத் துகின்றேம்.

யாம் கேளாமுன்னரே அன்புகூர்ந்து தமது சந்தாவைத் தாமே செலுத்தி யெமக்கு ஊக்கமுறுவித்துவந்த அன்பர்களோடு, சென்ற ஆண்டுச் சந்தாவை இன்னமுந்தராத சில அன்பர்களையும் இத்தறுவாயில் நினைக்காமலிருக்க முடியவில்லை.

யாம் அனுப்பும் கலைமகளுக்குப் பிரதியாக, தத்தம் பத்திரிகைகளை யெமக்கனுப்பி யன்பு பாராட்டும் பத்திராசிரியர்கட்கும் கடமைப்பட்டுள்ளேம்.

மேல் நாட்டுப் போர் நிமித்தமாக, காசித முதலியன விலையேற்ற மடைந்திருக்கும் இக் காலத்தும் சந்தாவை உயர்த்தாமலும் பத்திரிகையி னளவைக் குறைக்காமலும், எப்படியேனும் தமிழ் வளர்ச்சிபெறவேண்டு மென்னும் கருத்துக்கொண்டு முன்போலவே நடத்த முன்வந்தமையைக் கருதி, அன்பு நிரம்பிய சந்தானேயர்கள் ஒவ்வொருவரும் வழக்கம்போல் தங்கள் சந்தாவை முற்பணமாக உதவிக் கலைமகளை விலைபெறச் செய்வதுமன்றி, தம்மால் இயன்றவரையில் இப் புதிய ஆண்டிற்குப் புதிய சந்தானேயர்களைச் சேர்த்துத் தந்து ஆதரிக்குமாறும் பெரிதும் வேண்டுகின்றேம்.

ஆண்டுக்காண்டு கலைமகள் வளர்ச்சிபெறுததுபற்றி நெஞ்சம் வருந்தாமலில்லை. என் செய்யலாம். தமிழ் நாட்டில் ஆதரிப்போர் குறைவே அதற்குக் காரணமாகும். மேல் நாட்டில் நடக்கும் கடும்போர் காரணமாக, வியாபாரம் முதலியன குறைந்து விலைவாசிகள் உயர்ந்து நம் நாடு தன்புறுவது உண்மையே. ஆயினும் அதனால் எந்தச் செயல்கள் நடைபெறாமல் நிற்கின்றன? வீணான செயல்களிலும் எவ்வளவோ பொருட்செலவு செய்யப்படுவதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். பத்திரிகை முதலிய பொதுநன்மைக்குரிய செயல்களில் மாத்திரம் அத் துன்பம் சாட்டப்படுமானால், அது நம்மவர்க்குள்ள நம் நாட்டின் பற்றின்மையைத்தான் காட்டுவதாகும். ஒரு செயல் தமக்குப் பயன்றராவிடினும் அது பலர்க்குப் பயன்றருதலைக் கருதி அதனை யாதரித்தாற்றான் பொதுவில் நம் நாடு நன்மையடையமுடியும்.

ஆதலின் நம் நாட்டில், தன்னலங் கருதும் அற்பத் தன்மைகள் ஒழிதல்வேண்டும். பொதுநலங் கருதும் பெற்றி பொற்புறப் பெருகல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம் நாடு மற்றைய நாடுகென்போல் முன்னுக்கு வருதல்கூடும்.

நம் அரசினரும், நேச வல்லரசுகளும் சொழிய் பகைவர்களை வென்று விரைவில் வெற்றி பெறுவார்களாக! உலகிற்கு நன்மை யுண்டாகுக. இறைவன் திருவருள் எய்துக.

யத்திராதிபன்.

சற்புத்திரீன் சஞ்சலம்.

ஓர் சோகக் கதை.

(வெண்டாமரை ௩, 240-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

(ஆசிரியனுரை:—முழு நாஸ்திகனாயிருந்த கதாநாயகன் முற்றும் புதிய ஜனகராஜனாக மாறிய விதத்தை அவன் பக்கம் பக்கமாக வரைந்திருப்பதை, முன் சஞ்சிகையில் கூறியவாறு, சில வரிகளில் மிகச் சருக்கித் தருகின்றோம்.)

கதாநாயகன் கூற்று:—

புத்தகமொன்று சாவித்திரியின் கரத்திலிருந்து தவறி அவள் காலிற் பட்டது ஒரு தினம். உடனே வெகு தீவிரமாய் அதை எடுத்துத் தன்னிரு கண்களிலும் ஒற்றி முத்தமிட்டுக்கொண்டாள். அவள் கொள் ளுகளைக் கலைக்கத் தொடங்க அதுதான் தக்க தருணமென்று கருதினேன். கேவலம்! ஆற்றிணைப் பொருளாகிய புத்தகத்தைக் கண்ணி லொற்றி முத்தமிட்டது சுத்த அஞ்ஞானச் செய்கை என்று சொல்லி, மற்றும் அவளது அஞ்ஞானச் செய்கைகளையும் கொள்கைகளையும் நான் பழைய ஜனகனாக எடுத்துக்காட்டிப் பழித்துப் பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினேன். சாவித்திரிக்கு ஆவேசமும் ஆக்கிரமும் பொங்கிவிட்டன. ஆத் திரமும் ஆவேசமு முடையவர்களுக்குக் கோபமல்லவோ வரும். ஆனால் கோபம் வரவில்லை அந்த நவீனப் பெண்ணுக்கு. தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் சிந்தினாள். அதைப் பார்த்தேன். என்னாற் சகிக்கக்கூடவில்லை. “ஐயோ சாவித்திரீ! ஏன்மா அழுகிறாய்! நான் உனக்குச் சில உண்மை

களைத்தானே சொன்னேன். இதற்காகவா இவ்வளவு துக்கம் உனக்கு? அழாதே. இனி நான் உன்னிடம் இந்தப் பேச்சைப்பற்றிப் பேசுவதே யில்லை” என்றேன். அவன் தன் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டே மெல்ல மெல்லத் தன் கண்ணீர்க் கிளர்ச்சியை அமர்த்தினான். “நீங்கள் இப்படிப் பேசுமீர்க்கொன்று நான் இதற்குமுன் நினைக்கவேயில்லை; திடீரென நீங்கள் இப்படிப் பேசியதால், என்ன காரணமோ தெரியவில்லை! எனக்கு ஆத்திரம் பொங்கிவிட்டது.....” என்று மிகப் பேதமையாக ஒரு பீடிசையிட்டுக்கொண்டு, சாவித்திரி, சர்வ நாயகியாகிய சரஸ்வதியைப்பற்றியும் அந்த அண்ணியிடம் தான் கொண்டுள்ள சம்பூரண கம்பிக்கையையும் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து அந்த அம்மணி தனக்குப் பிரிய தாயாய் அருள்செய்த சம்பவங்களைப்பற்றியும் சாற்றினான். “சரஸ்வதி தாய் யார்? எங்கேயிருக்கிறாள்? காட்டு, இருக்கிறாள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல நியாயமென்ன? என்றவாறு குயுத்தியான கேள்விகளைக் கேட்டாலோசிப்பதனால் அந்தத் தேவியின் மகிமையை உணர முடியவே முடியாது; அவளை முற்றும் கம்பி கம்மை முற்றும் அவளிடம் ஒப்புவித்த சித்தங்கொண்டு கூடியவரையில் அனவரதம் அவளையே நியானித்துக்கொண்டிருக்கப் பழகிப் பத்தி செய்துகொண்டிருந்தால், படிப்படியாக அவள் கழுது சித்தத்தில் அற்புதமான இன்பமும் தெளிவும் பிறக்கச்செய்து சகல சந்தேக நிவாரணமும் அதிசயிக்கத்தக்கவாறு உண்டாகும்படி செய்வாள்” என்றவாறு அநேக விஷயங்களை உருக்கமாகக் கோஷித்தனன் அக் கோதை. நானும் அவன் கூறியவைகளை எதிர்த்தெதிர்த்துப் பேசி வாதித்தேன். இவ் விஷய வாதம் பலமுறை எங்க ளிருவருக்கும் நிகழ்ந்தது. என் சந்தேகங்கள் சிலவற்றிற்கு நான் என்றுங் கேட்டிராத உத்தரங் கூறினான். இவ் வுத்தரங்களும், சரஸ்வதி என்ற வார்த்தையைக் கூறினவுடனேகூட அவன் அதத்திலெழும் ஆர்வக் காரணமாக அவன் முகத்திலெழும் அற்புதமான அதிசெனந்தரியமான தேஜசம் என் வியப்பைக் கவர்ந்தன, மதிப்பையும் கவர்ந்தன. “வேறும் பேச்சை வளர்த்திக்கொண்டே போவதால் என்ன பயன்; உங்கள் நாஸ்திகக் கொள்கைகளையும் சந்தேகங்களையும் “மறதி” என்ற சமுத்திரத்திற் கொட்டிவிட்டுச் சரஸ்வதியின்னையை முற்றும் கம்பி நான் சொல்லுகிறபடி பத்திசெய்து பாருங்கள்; நீங்கள் சமுத்திரத்திற் கொட்டிய பிசாசுக் கொள்கைகளும் சந்தேகங்களும் பின்பு தலையெடுத்த வரவேவரா; நீங்கள் முற்றும் புதிய ஜனகமாய் விடுவீர்கள்; அப்படியானால் நான் எவ்வளவு திருப்தி யடைவேன்!” என்றான் சாவித்திரி ஒருமுறை. அவளுடைய கடைசி மொழிகள் என் கெஞ்சத்தை-கெழித்திவிட்டன-

உருக்கிவிட்டன - குழைத்துவிட்டன - சூழ்நிலிவிட்டன - பிசைத்துவிட்டன - திரித்துவிட்டன - குலுக்கிவிட்டன - கதகதவெனக் கொதிக்கச் செய்தன - படபடவெனப் பதைக்கச்செய்தன - ஐயோ! இப் பதங்களைல்லாம் சரியாய் இயைந்தனவல்ல என் நெஞ்சில் எழுந்த கிளர்ச்சியை உண்மையை உனர்த்துவதற்கு. என்னவோ ஒரு நூதனமான கிளர்ச்சி இன்பமயமாகப் பொங்கிற்று.

* * * * *

அவள் திருப்தி யடைவது எனக்கு இன்பமாகத் தோற்றியது. ஆகையால் அவளைத் திருப்தி செய்வதற்காக நான் முதன் முதல் அவள் சொன்னவாறு சரஸ்வதி புனைவு புரியத் தொடங்கினேன். அதனால் சாவித்திரி திருப்தியுற்றதமன்றி என்னிடம் விசேஷ பிரியமும் கொண்டாள். அவள் திருப்தியும் பிரியமும் எனக்கு அதிக உற்சாகத்தைக் கொடுத்தன. ஆகையால் என் பூரணிகளின் ஆர்வமும் அதிகரித்தது. கடைசியாக மூன்றே மாதத்தில் நான் எதனாலும் பிறழாத உறுதியான பத்தியுடைய சரஸ்வதிநாசனாக மாறிவிட்டேன். சாவித்திரி எனக்குப் போதித்த உண்மைகளைல்லாம் தெளிவாகத் துலங்கின. எனது பழைய கொள்கைகளின் மடமையெல்லாம் விளங்கின.

* * * * *

சாவித்திரியும் நானும் சரஸ்வதி தாயின்பால் உலையாத அன்பும் நம்பிக்கையுக்கொண்ட அரிய நட்பாளராயினோம். ஆகையால் அவளை என் வாழ்க்கைத் துணையாகக்கொள்ளும் விருப்பம் எனக்குண்டாயிருக்கலாம் என்ற எண்ணம் நேயர்களுக்கிருக்கலாம். ஆம், உண்மையே. அந்தச் சிந்தனை எனக்கிருந்தது. என்னைப்போல் பாக்யவான் இதுவரையில் ஜனிக்கவயில்லை இனி ஜனிக்கப்போகிறதாயில்லை என்றுகூட எண்ணி இறுமாந்திருந்தேன். ஐயோ அம்மா! திடீரென என் நெஞ்சத்தில் இடி வீழ்ந்துவிட்டது. ஒருநாள் அவள் அன்னையோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். சாவித்திரி அருகேயில்லை. பற்பல விஷயங்களைப்பற்றிய பேச்சு, கடைசியாக, “பெண்களின் விவாகப் பருவம்” என்ற விஷயத்திற்கு இழுத்தது. அந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் “ஆமாம் மெய்தான், கமது சாவித்திரிக்குக்கூடப் பதினேழு பதினெட்டு வயதுக்கு மேல்தான் கல்யாணஞ் செய்யவேண்டும்” என்று புண்ணகையோடு கூறினேன். சாவித்திரியின் தாயின் முகம் உடனே வெளுத்தது. கண்ணீர் சிந்தி ஏங்கினாள். “ஏன் ஏன்?” என்று விசாரித்தேன். “ஐயோ! உங்களுக்கு இதுவரையிலும் தெரியாதா! சாவித்திரியின் கதியை நினைத்தால் என்னை யறியாமல்

எனக்குத் துக்கம் பொங்குகிறது; என்ன செய்வேன்! சாவித்திரிக்குக் கலியாணமாகியற்று; அஞ்சாவது வயசிலேயே புருஷனை இழந்துவிட்டாள்” என்று தேம்பித் தேம்பிக் கூறி யழலாயினள் என் சாவித்திரியின் மாதா.

(தொடரும்.)

க. அ. சுப்பராயப்பிள்ளை.

தமிழ் நாவல்கள்.

“நாவல்” என்னும் ஆங்கிலமொழி, புதுவது புனைதல், நவீனகம், அல்லது கற்பனைக் கதை என்னும் பொருளுடைத்து.

உலக வழக்கிற்கு முரண்படாதனவாயும், தேசச்சாரத்தைத் தழுவினவாயும், பொது சனங்களின் நடவடிக்கைகட்குப் பொருந்தியனவாயும், காலதேச நிசரூப வர்த்தமானங்கட்கு ஒத்தனவாயும், வாசகர் மனதைக் கவரும் இரச முடையனவாயும் உள்ள கற்பனைக் கதைகளே நாவல்கள் எனப்படுவன.

பாஷையில் வல்லுகரல்லாத வீனையோரும் எளிதிலுணருமாறு செவ்விய எளிய நடையிலெழுதப்பெற்ற நாவல்கள், பொது சனங்களின் அறிவை யூட்டி வளர்த்ததற்கும், அவர்கட்குப் பலகீதிகளை யெளிதிற் புகட்டற்கும் இன்றியமையாத சாதனங்களாகின்றன. வெறு நீதிகளைப் போதிக்கும் நூல்கள் பொது சனங்கட்கு வெறுப்பையும் சலிப்பையும் விளைக்கும் இயல்புடையனவென்பது அனுபவவறுதி. நல்லொழுக்க விதிகளைக் கதைகளில் உட்பொதிவித்து அளித்தல், குழந்தைகட்கும் பிணியாளர்க்கும் கைப்பான மருந்தைத் தேனிற் கலந்து கொடுக்கும் யுக்தியை யொக்கும். கதையின் சுவையில் ஈடுபட்ட மனதை, பின்னும் பின்னும் அறியவேண்டுமென்ற அவா முடிவு வரையில் இழுத்துக்கொண்டே செல்லுகிறது. அன்றியும் கதாசிரியர், தம் கற்பனைத்தியினால் குணதோஷங்கள் வாசகர் மனதில் அழுந்தப் பதியுமாறு உருவகப்படுத்திக்காட்டுவதனால், சற்பாத்திரங்கள்மீது உதிக்கும் அன்பினால் நன்மையில் பிரீதியும், தீயபாத்திரங்கள்மீது ஏற்படும் வெறுப்பினால் தீய குணங்கள்மீது அரோசிகமும் இயற்கையாகவே நம்மனத்தில் உரமாக வுண்டாகின்றன.

கல்விச் செல்வத்திற் சிறந்த தேசங்களிலெல்லாம் புதுப் புது நாவல்கள் காந்தோறும் எண்ணில வெளிவருகின்றன. பரீஸ், லண்டன்

முதலிய நகரங்களில், கேவலம் கூலியாட்கள், பணிப் பெண்கள், வண்டியோட்டும் சாரதிகள் முதலியோர் கரங்களிலும் அவர்கள் ஓய்வு நேரங்களில் நாவல்களைக் காணலாம்.

நமது தமிழ் நாட்டிலோ, நூற்பது வருடங்கட்கு முன்னர்த் தமிழ் நாவல் என்பதே கிடையாது. இதற்கு முக்கிய காரணம், சனங்களில் பெரும்பான்மையோர்க்குக் கல்வியில் பயிற்சியும் வாசிக்கும் சக்தியும் சிரத்தையும் இல்லாதிருந்ததே. சிறிது கல்விப் பயிற்சியும் வாசகவிருப்பமு முள்ள தமிழ்ப் பெண்மக்களோ, விநககவி எவராலோ எழுதப் பெற்றுப் புகழேந்திப் புலவர் தலைமீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும் அல்லியா சாணிமாலை, புலந்திரன் களவு இத்தகைய அதமநூற்களைவிட வாசகக்காலப்போக்குக்கு வேறு வழியின்றி யிருந்தனர். கல்வித்தேர்ச்சி யடைந்த மற்றையோர் நமது தேனினு யினிய தென்மொழி மலிந்து கிடக்கும் காவியங்களையும் இதிகாசபுராண நூற்களையும் உணர்ந்துவக்கும் தன்மையராதலின், எளியவசன நடையில் எழுதப்பெறும் நாவல்கள் வேண்டியன வாயிருந்தனவல்ல.

கிராமந்தரங்களிலும் பாடசாலைகளேற்பட்டு, பெண்கல்வி பெருமிதமாகப் பரவிவரும் இக்காலத்தில் நம் தமிழுலகிற்கு நாவல்கள் ஆவசிகமாயின.

இற்றைக்கு முப்பத்தேழாண்டுகட்டு முன்னர், செவ்விய வசன நடையில் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் என்னும் முதல் தமிழ் நாவலை, தமிழுலகினர்க்கு அருளியுபகரித்து, பூதவுடம்பழித்தும் தம் புகழுடம்பு எவர்வீட்டினும் நின்று நிலவுமாறு செய்தவர், மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை யென்னும் பண்டிதர்பெருமானே. இவ்வற்புதநாவல் சென்னைச் சர்வ கலாசாலையால் மெட்ரிசுலேஷன், எப்ஏ முதலிய பரீட்சைகட்குத் தமிழ் மூலநூலாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால், அதன் பெருமை நம்மால் எடுத்தரைக்கற்பாலதே!

பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளாக நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் நாவல்கள் வெளிவருதலைக் காண்கின்றோம்.

வயோதிகர், சிறுவர், ஆண்மக்கள், பெண்மக்கள், கற்றோர், மற்றோர் என்னும் பேதமின்றித் தமிழுலகத்தவரனைவர்க்கும் நாவல் வாசகத்தில் இக் காலத்திலேற்பட்டுள்ள ஓர்வித புதிய கிளர்ச்சியும் உற்சாகமும், தமிழ்பிமானிகட்குப் பெரிதும் களிப்பைக் கொடுக்கற்பாலன. ஏனெனினில், உத்தம நாவல்கள் பொது சனங்கட்குச் சன்மார்க்கத்தைப் போதிப்பதற்கு மாத்திமன்று, இராஜபாஷையாயிருக்கும் பெருமையைமிழந்துசீர்

குலைந்து கிடக்கும் நமது தமிழ் மொழியை ஒருவாறு புதிப்பித்துக் கௌரவப்படுத்துதற்கும் அவைகள் தக்கசாதகமாயிருக்கின்றன.

தமிழ்த் தெய்வத்திற்குத் தொண்டு செய்வதே இப்பிறவியாலடையும் பேறு என அதற்காகக் கங்கணம் கட்டி சிற்கும் கலைமகள் பத்திராதிபர் சிற்சில தமிழ் நாவல்களைச் சுருக்கியும் அவைபாலமைந்துள்ள குணதோஷங்களை விளக்கியும் எழுதுமாறு நம்மைக்கோரினர். அன்னைவர் அன்பார்ந்த வேண்டுகோளை நிராகரிக்க அஞ்சி, பின் வருமாறு தமிழ் நாவலாசாய்ச்சி எம் சிற்றறிவுக்கு எட்டியவளவு செய்யத்துணிந்த எம்மை இசுழ்வரோ குற்றங்காணுக் குணமுடையபெரியோர். நம்புதுவையம்பதியின் கண் பிரசுரிக்கப்பெற்ற இரண்டொரு நாவல்களை முதல் முதல் ஆராய்தல் நம் கடமையென் நெண்ணுகிறேன்.

புதுவை ஸ்ரீமான் சு. அ. சுப்பராயப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

ரமணி.

(ஓர் காதற் கதை.)

என்னும் நாவலின் ஆராய்ச்சி அடுத்த கலைமகளில் வெளிவரும்.

வே. தம்பி - புருஷோத்தமன்.

மாநர்கள் மஞ்சள் பூசுவது ஏதற்காக ?

(பாதி.)

ஆடவர்களது தேகமும் பெண்களுடைய தேகமும் மிக வித்தியாசமுள்ளது. பெண்களுடைய தேகமோ எப்போதுந் குடின்றதாகவே யிருக்கும். பெண்களுடைய சுவாசத்தில் ஒருவகையான அசுத்தமும் நஞ்சுத்தன்மையுமிருக்கின்றது. ஆதலால் பெண்களுடைய சுவாசம் நாயகன்மேற்பட்டால் அதினும் படுத்திருக்குங்காலத்து முகத்திற்பட்டால், அந்த நச்சுத்தன்மையுள்ள சுவாசம் மூக்குவழியாக உட்சென்று நோய்க்கிடமாகி அதுவுஞ் சுவாசப்பையில் தங்கித் தீங்குசெய்யும். சுவாசத்தில் தீங்குசெய்யவே அதனால் ஆயுள் குறையும். இப்படிப் பலநாள் நடந்தால் சீக்கிரம் மரணத்தை யுண்டாக்கிவிடும். அதுபற்றியே ஆயுள் குறையுமென்று தரும சாஸ்திரங்கள் கூறும். பெண்களுடைய மூக்குவழியாக வருஞ் சுவாசத்தின் நச்சுத்தன்மையை எடுப்பதற்கு மஞ்சள் நல்ல மருக்

தாகும். மஞ்சளில் அந்த நச்சுத்தன்மையை நீக்குங் குண விசேஷமிருக்கின்றது. அதையறிந்தே நச்சுத்தன்மையை நீக்கும் மருந்துப்பொருளாக மஞ்சளை உபயோகப்படுத்திவரும் வழக்கத்தைச் சாஸ்திர நியுனர் கைக்கொண்டார்கள். மஞ்சளால் அந்த நச்சுத்தன்மை நீங்கவே, சுவாசமும் சுவாசம்படியும் பெண்களுடைய முகமுஞ் சுத்தமாயிருக்கும். அப்பொழுது நாயகனுக்கு அச் சுவாசத்தால் வருந்திக்கு உண்டாகமாட்டாது. அதுபற்றியே மஞ்சள் பூசுவதால் நாயகனுக்கு ஆயுள் பெருகுமென்றும் பெரியோர் சொல்லுவார்கள். சமங்கலியான பெண்கள் நாயகனுக்கு ஆயுள் பெருகும் பொருளென்று மஞ்சளை விசுவாசமாக அணிவார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்க. இச் சுவாசத்தின் அசுத்தத்தையும் நச்சுத்தன்மையையும் போக்குதற்கே குற்றமில்லாத முத்துச்சேர்ந்த மூக்குத்தியென்னும் ஆபரணத்தை அணிந்துகொள்ளுகிறார்கள். அதிலிருக்கும் முத்து அச் சுவாசத்தின் நச்சுத்தன்மையை மாற்றிவிடுமென்பதையும் அறிந்துகொள்க.

இந் துட்பங்களை ஆராயாது இக் காலத்துப் பெண்கள் மஞ்சட் பூச்சினால் முகத்தின் தோல் சுருங்கிப்போமென்றும் அழகு குறைந்துவிடுமென்றும் பூசப் பின்வாங்குகிறார்கள்.

தமிழ் மருத்துவம்.

தமிழ்மொழி, உலகத்தில் பழையகாலத்தொடங்கிப் பெருமையுற்று எங்கும் பரவியிருந்ததென்பது அறிஞர்பலரும் அறிந்ததே. இம் மொழியில் பழையகாலத்துச் சான்றோர்களால் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டவை, வானதூல், உழவுதூல், பூதூல், தாதுதூல், மருத்துவதூல் முதலிய பல கலைகளென்ப. அவற்றுள் மருத்துவதூலைப்பற்றி இங்குச் சிறிது பேசுவோம்.

மருத்துவமானது மாந்தர்க்கு மிகவும் பயன்பட்டு, உடம்பில் உண்டாகும் நோய்களைத் தணிப்பதற்கு உரியசொழிலாம். மக்கள் உடல்பில் உண்டாகும் நோய்கள் இன்னிண்ண வென்றறிந்து அவற்றிற்குத் தக்க மருந்துகளை முறைபடக்கொடுத்துக் குணப்படுத்தும் தொழிலாதலின் அது மருத்துவம் என்ற பெயர் பெற்றது. சுருக்கச் சொல்லின், மருந்து செய்து கொடுக்குதொழில் மருத்துவம் எனப்படும். மருத்துவம் செய்வோன் ஒருவனுக்கு மருத்துவன் என்று பெயர். இப்

போழ்து தமிழிலுள்ள பல சொற்களை ஆரியச் சொற்களால் வாளா வழங்குவதுபோல, மருத்துவம், மருத்துவவியல் என்ற சொற்களை வைத்தியம், வைத்தியன் என்று வழங்குகின்றனர். கருப்பினியைப் பார்க்கும் பெண்களை மருத்துவகீசீ என்று இன்னும் வழங்குவருகின்றனர். அதுவும் மாறி ஆரியமாய்விட்டிட்டு, ஆனால் அது பெரும்பாலும் கல்வி குறைந்த பெண்கள் வயப்பட்ட சொல்லாதலின், பழைய தமிழ்ப் பெயரே அதற்கு இன்னும் நிலைத்து நிற்கின்றது. இழிந்த சனங்கள் மாட்டும், மலைகளிலுள்ள ஊரவர் மாட்டும், புனைவண்டி நிலையங்கட்குத் தூரத்துள்ள ஊரவர் மாட்டும், இன்னும் ஆரியம் முதலிய சொற்கள் கலவாத மொழிகளை நிரம்பவும் கேட்கலாம். நிற்க,

மருத்துவமானது பலவகை மருந்துகளாகிய நீறுகள், சிந்தூர்கள், தீங்கலவைகள், நெய்கள், எண்ணெய்கள், பொடிகள் முதலியன செய்வதைப் பற்றியும், அவற்றினுக்கு வேண்டிய பொருள்களாகிய புல், புதல், கொடி, மரம், வேர், பட்டை, காய், பழம், பிசின் முதலிய சரக்குகளின் இயல்புகளையும், வளி, பித்து, ஐயம் என்னும் மூன்று நரம்புகளானும், கண், குரல், நிறம், சிறுநீர், பல்வீ, நாக்கு, ஊறு முதலிய எண்வகை ஆராட்சிகளாலும் அறியும் பலகோய்களின் குண முதலிய வற்றையும் விளக்கமாக அறிவிக்குந் தன்மையதாம். மேற் சொல்லியவைகளைக்குறித்துத் தமிழில் பல பழையநூல்கள் அளவிற்ற இரூந்து இறந்தன. இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழையும் விருவிக்கூறுகின்ற அகத்தியத்துள் மருத்துவநூலைக் குறித்துப் பல சூத்திரங்கள் இருந்தனவாகப் புலப்படுகின்றன. அவ்வரிய சூத்திரங்கள் மாறி அவற்று உள்ள செய்திகளே பிற்காலத்து விருத்தப் பாக்களினால் யாக்கப்படுவதாயின. அதுவே யன்றிக் கடைச்சங்கத்தார் காலத்தும் அதற்குப் பிறகும் தமிழ்காட்டில் மருத்துவ நூல்கள் ஒங்கி யிருந்தன பலவாம்.

தமிழருள் பதினெண் சித்தர்கள் மிக அருமையான மருத்துவ நூல்களைப் பாடி வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர். அச் சித்தர்களில், அகத்தியர், புலத்தியர், தன்வந்திரி என்னும் மூவர்களைச் சேர்த்தும் சேர்க்காதும் பதினெண்மர் என்பார்கள். அவர்கள் நூலுள் சில பிற்காலத்தவர் பாடிபனவும் கலப்புற்றிருப்பதால், அவைகளைக் களைந்து சித்தர்கள் பாடல்களாகவே தேடியெடுப்பது மிகவும் அருமை. தேரையர், திருநீலர், சுந்தரானந்தர் முதலியவர்கள் யாத்தநூல்கள் மிக அருமையாகவும் இலக்கணம் அமையப்பெற்ற பாடல்களாகவும் இருக்கின்றன. போகர் முதலியவர்கள் அட்டமாசித்திகளைப் பற்றித் தமது நூல்களில் மிகவும் வியந்து கூறியிருக்கின்றனர். கோரக்கர் பல மூலிகைகளின் தன்மையையும்,

யோகாங்கங்களின் நிலைமையையும் விளக்குகின்றனர். அழகலாணிச் சிந்தர் என்பவர் முதன்முதல் அழகண்ணி மரத்தின் குணங்களை வியந்து கூறி அதனால் மக்களுக்கு உண்டாகும் பயன்களைச் சொல்லுகின்றனர். மச்சமுளி தமது தூலில் புல், புதல் முதலிய மூலிகைகளின் வகைகளை நன்கு விளக்கி நிகண்டு வருத்திருக்கின்றனர். புலிப்பாணி முதலிய வர்கள் கஜகர்ணம், கோகர்ணம், இந்திர ஜாலம், மகேந்திர ஜாலம் முதலியவைகளை விளக்கி மருத்துவத்தோடு கூறுகின்றனர். மேற் சொல்லிய சித்தர்களையன்றி யேனைய சித்தர்கள் செய்த தூல்களின் செய்திகளைக் கூறுமிடத்து அவை மருத்துவத்தோடு கலந்த பலவகைச் சித்துகளையும் கூறா நின்றனவேன்க. அவைகளை யெல்லாம் எடுத்துக் கூறிக் காலத்தைச் செலவழிப்பதைப் பார்க்கிலும் அவர்களால் எழுதப்பட்டு இன்னும் அச்சப் பொறியேறாது செல்லுக்கிரையாகும் தூல்களைத் தேடி வெளிப்படுத்தவே மக்களுக்கும் நம் தமிழ் மொழிக்கும் சிறப்பாகும் என்று நினைக்கின்றேன். ஒவ்வொரு சேசத்தார்க்கும் அவ்வந்தாட்டு மருத்துவ தூல்களை பெரிதும் பயன் தரக்கூடியவை. பொதுவகையால் மற்றைய நாட்டு மருத்துவ தூல்களையும் தழுவி மருத்துவம் செய்வது நன்மையைப் பயக்கும். இப்போது நம் தமிழ்நாட்டில் வேற்று நாட்டவர்களின் தூல் கூறும் மருத்துவமே சிறப்புடையதாகக் கொள்ளப்படுவதால், நம் தமிழ் மருத்துவம் தன் பெருமையை யிழந்து நிற்கின்றது. இக்காலத்தில், ஆங்கிலம், ஆரியம், யவனம் முதலிய மொழியின் தூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள உடம்பு தத்துவதூல், கருப்பதூல், உடம்பின் இரண மருத்துவம் முதலியன ஆய்ந்தபின்னர், நம் தமிழ் தூல்களுள் பலவற்றையுங் கண்டறிந்து நோயாளின் உடம்பு நோய்களை துணுகிப்பார்த்து நோய்க்கு ஏற்ற மருந்துகள் கொடுப்பவர்களுடையே தக்க மருத்துவர்களாக எண்ணவேண்டும். தற்காலத்தில், எழுத்து மணமேயில்லாப் பேதையர்களையும் ஊர்வளஞ்ஞவர் முதலியவர்களையும் வைத்தியர்களாகக்கருகி, அவர்கள் கொடுக்கும் கொடிய எமனைப்போன்ற பாடாணம் முதலிய பச்சை மருந்துகளையுண்டு பற்கள் போனவரும், உடல் இரணப்பட்டவரும், இறந்தவரும் பல்லோர் ஆயினர். ஆனால் பாடாண முதலியவை சம்பந்தப்பட்ட மருந்துகளை நம் சித்தர் சொல்லியிருக்க வில்லையோவெனின், அவர்கள் வன்மைமாக்களுக்கூரிய வல்லுறைகளாகப் பாடாண முதலிய வற்றாலாகிய மருந்துகளையும், மென்மைமாக்களுக்கூரிய மெல்லுறைகளாக மூலிகை, சாதக்கள் முதலியவற்றாலாய மருந்துகளையும் கூறியிருக்கின்றனர். ஆகவே இவர்க்கு இது கொடுத்தல் வேண்டும் என்ற முறையை யறிந்தல்லவோ மருத்துவம் செய்தல் வேண்டும்.

“ கல்ல மூலிகையிருக்க நாகத்தை யிருவங்கத்தைக்
கொல்லீடும் பாடாணத்தைக் கொடுப்பவன் எமனாகும் ”

“ நாட்பட்ட மேகந்தன்னை நன்னூரி தீர்க்கும்போது
கோட்பட்ட தானகத்தைக் கொடுப்பவன் எமனாகும் ”

என்ற சித்தர் வாக்கியங்களின் கருத்தை உய்த்துணர்க. நிற்க,

நம் தமிழ் மருத்துவநூல்கள் பல வெளிவர இன்னும் தமிழ் நாடு
தவம் செய்திலபோலும். இன்னும் தமிழில் அச்சுக்கு வராத அரிய
மருத்துவநூல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை இயல்கண்டார்கள் ஆய்ந்து
அச்சிடின் உலகுக்கு நயம் பயக்குமென்க. தமிழில் மருத்துவநூல் இயற்
றின சித்தர்கள் பதினெண்மராவார். அகத்தியர், தேரையர், கொங்கணர்,
போகர், கோரக்கர், காலாங்கிநாதர், சட்டைமுனி, மச்சமுனி, உரோமர்,
சந்தரானந்தர், திருமூலர், புலிப்பாணி, கமலமுனி, அழகண்ணிச்சித்தர்,
இடைக்காடர், இராமதேவர், பாம்பாட்டிசித்தர், நந்தீசர் என்பவர்களாம்.
வேறு சில நூல்களில் சில மாறாகவும் கூறுவர். புலத்தியர், தன்வந்திரி,
பூகிமுனி, பிண்ணாக்கீசர், குதம்பைச்சித்தர் முதலியோரைச் சேர்த்தும்
கூறுவர். மேற்கூறிய சித்தர்களுக்குச் சீடர்களும் பலர் உளர். இவ்வளவு
சித்தர்களும், மருத்துவன் ருமோதரன், இரும்பிடர்த்தலையார் முதலியவர்
களும் விளங்கியிருந்த இந்நாட்டில், தமிழ் மருத்துவர்கள் மறைந்து
வெளிவராதிருப்பார்களாயின், இன்னும் சில காலத்தில் தமிழ் மருத்து
வம் என்ற பெயரே இல்லாமற் போய்விடுமே என்று மனம் கவல்கின்
றது. தமிழ் மருத்துவர்கள்! இனியாகிலும் வெளிவாருங்கள்.

தமிழ் மருத்துவன்.

கலைமகள் வாழ்த்து.

இராகம் அசாவேரி, தாளம் நபகம்.

பல்லவி.

வாழ்த்துதல் சொற்றிடுவேன்

வாமுதவவிச்சேவச் சுரணருளிஞலே

(வாழ்)

அனுபல்லவி.

காத்தெமையாண்டிடும் பாயின்கேர் ஐர்ஐகூதும்

கண்யமிகுதண்ணியமாம் மன்னருடன் கண்ணியடேர்க்கும் (வாழ்)

சரணங்கள்.

தங்குமிசைப்புதுவை யம்பதியிலங்குள்ள
தக்கோர்பலர்குழுமி யிக்காசினிக்கீந்த
சங்கமதாம்புகழ் சால்கலைமகள்கழகம்
சற்றேனுமாசற்றே யினிதுற்றேபுகழ்பெற்றேயிட (வாழ்)

ஆயலிக்கழகத்தி னங்கமாய்வெளிவரும்
அருங்கலைவிற்பனர்க் கிருங்கலைமகளெனும்
மேயவிப்பத்திரச் செல்வியேத்திசையும்போய்
மிக்கதமிழ்மக்கடமக் கத்தமெனவுற்றுலவ (வாழ்)

வாய்ந்தநங்கலைமக ள்திபராய்வழங்கிடு
வண்டமிழொடாநிகலை கொண்டவுளத் தூயோராய்ப்
போந்தசீமானும் பங்காருப்பநீநர்மிகப்
புத்தியுநற்சித்தியுமிறை பத்தியுமுறவித்தலத்து. (வாழ்)

W. C. W. விநாயகர்தம்பி பத்தர்,

வண்ணர்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம்.

இலக்கணப் பகுதி.

அந்தணரென்னுஞ் சோற்காரணம்.

அந்தணரென்னுஞ் சொற்கு அழகிய தப்ப முடையார் எனக்
கூறலே கோரிது.

அம் — தண் — அர்

நச்சினூக்கினியர் அந்தத்தை அணவுவார். அந்தணரென்பார்.

அந்தம் — அணவுவார்

அந்த — அணவுவார்

அந்தணவுவார்

அந்தணவார்

அந்தணவர்

அந்தணர் என வெகுதூரம் போய் முடிவுபெறு

கின்றது. அதனால் அது பொருந்தாது. ஒன்று வடமொழியும் ஒன்று தென்மொழியுமாகின்றமையின் பொருத்தமில் புணர்ச்சியுமாம்.

சிந்தித்தலை அணவுதலெனலும் ஒன்றைது.

“ அந்தண்மை பூண்ட அருமறை யந்தத்துச்
சிந்தைசெய் அந்தணர் ”

என்னுந் திருமந்திரத்தினின்று அவ் வரையாளர்க்கு இக் கருத்து உதித்தல்வேண்டுமென்று தோற்றுகின்றதென்றும், இத் திருமூல அடிகளில் அந்தணரென்ற சொல்லுக்கு அழகிய தண்மைபூண்டவரென்றும், வேதாந்தத்தைச் சிந்தைசெய்பவரென்றும் இரண்டு பொருள் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க என்றும் கூறுவர் பத்திராசிரியர். செந்தமிழ் தொகுதி ௮, பகுதி உல் காண்க.

அத் திருமந்திரத்தை அருமறை யந்தத்துச் சிந்தைசெய்து அந்தண்மைபூண்ட அந்தணரென அன்வயப்படுத்தல்வேண்டும். செய் என்பது, வரிப் புனை பந்து என்பதுபோல் நின்றது.

அந் தண்மைபூண்டதனா லந்தணராயினர், அருமறை யந்தத்துச் சிந்தைசெய்ததனா லந்தண்மைபூண்டனர்.

அருமறையந்தத்துச் சிந்தைசெய்வாரினும் அந் தண்மைபூண்டார் சிறந்தாராகலின், அந் தண்மைபூண்ட அந்தணரெனவே சிறப்பு. ஈண்டு அந்தணர் - முதிர்ந்த தண்ணருளாளர்; அவராவார் - துறவிகள்.

“ அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். ”

“ அரியானே அந்தணர்தஞ் சிந்தையானே ”

என்பவற்றானுந் தெளிக.

நாயனார் அந்தணரென்னுஞ் சொற்காரணமும் கூறினாராயிற்று. அந் தண்மைபூண்டொழுகலானென்பார், எதுகை நயம் நோக்கிச் செந்தண்மைபூண்டொழுகலா எனென்றார்.

சிந்தைசெய் அந்தணரென வினைத்தொகையாகவேனும், முதனிலத்தொழிற் பெயராகவேனும் கூறின், அந் தண்மைபூண்ட அருமறை யந்தத்துச் சிந்தைசெய் அந்தணரெனல் வேண்டும்.

இவ் வாராய்ச்சியானே அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணரெனல் பொருந்தாதென்பதும், அது முற்றத் துறந்த துறவிகள்மேல் நின்ற

தென்பதும், இல்லறத்தே நிற்கும் பார்ப்பன மக்களைக் குறிக்குங்கால் அது முகமனுரையென்பதும் பெறப்படுமாறு காண்க.

எவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மைபுண்டொழுவுது முற்றத் துறந்த துறவிகளுக்கே உரியது. ஓரறிவுயிரையும் அடக்கி எவ்வுயிர்க்கும் என்றார்.

தீருமாகறல், கார்த்திகேய முதலியார்.

சாத்திரப் பகுதி.

முத்திகோபநிஷத்.

(வெண்டாமரை ௩, இதழ் ௧௨, 282-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

(இவ் வர்த்தத்தில் ருக்கை உதகரித்து ஸ்ரீராம் கூறுகின்றார்.)

37. இந்த அர்த்தம் ருக்கிலே சொல்லப்பட்டது.

38. பிரம்ம வித்தை பிரம்ம ஞானியை நோக்கி வந்தது, என்னை ரகிப்பாயாக, நான் உணக்குத் தனநிதி பொத்தவளாயினேன், ஓ பிராம்மண! குணங்களில் தோஷாரோபணம் செய்பவனிடத்தும், குடில புத்தியுள்ளவனிடத்தும், வஞ்சக சபாவமுடையவனிடத்தும் என்னைச் சொல்லாதே, அப்படியே செய்வாயானால் வீரியவநி (நல்ல சாமர்த்திய முடையவன்) ஆவேன்.

பிரம்மவித்தை பிரம்மஞானியனிடத்து வந்து, மேற்சொன்ன துஷ்டர்கட்கு என்னை உபதேசிக்காதேயென்றும், என்னை ரகிக்க வேண்டுமென்றும், அப்படியே நீ செய்தாயானால் நான் வீரியமுடையவ ளாகிப் பலத்தைக் கொடுப்பேனென்றும் சொல்லிற்று.

39. இந்தப் பிரம்ம ஞானியானவன் வித்தையனிடத்துப் பாண் டியமுடையவனும், விழிப்புடையவனும், மேதாவியாய், பிரமசரியாதி சாதன சம்பந்திபோடு கூடியுள்ள எவனை நோக்கிச் சொல்லவேண்டுமோ சரணாகதனும் வந்து சேர்ந்துள்ள அந்தச் சிஷ்யன் பொருட்டு நன்றாக யோக்யதையைப் பரீக்ஷித்து இந்த விஷ்ணு சம்பந்தமான ஆத்ம சாக்ஷாத் கார யோக்யமான பிரம்ம வித்தையைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

விழிப்புடையனும் மேதாவியாயும் வித்யா சுருதனும் பிரம்ம வித்யோபண்ணனும் எந்தச் சிஷ்யன் உள்ளனோ அவன் பொருட்டு நன்றாக

யோக்யதையைப் பரீக்ஷித்து, பிரம்ம வித்தையை உபதேசிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

40. பிரம்ம வித்யா சிரவணத்துக்குப் பிறகு, ஸ்ரீ ராமசந்திரனை ஆஞ்சனேயன் கேட்கலானான்.

மறுபடியும் அதுமான் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தியைப் பார்த்து இன்னொரு பிரசினை செய்கின்றான்.

41. ருக் முதலிய வேதங்களின் விபாகத்தினாலே வேறுவேறான வேதசாந்திகளைச் சொல்லுகவென்று கேட்க, ஸ்ரீ ராமர் செப்புகின்றார்.

ருக் வேதாதி வேதங்கட்கு வேறுவேறாகச் சொல்லப்பட்ட சாந்திகள் எவையென்று அதுமான் கேட்க, ஸ்ரீ ராமர் சொல்லுகின்றான்.

(42 முதல் 46 வரையும் உபநிஷத்தங்களுக்குச் சாந்திக் கிரமங்களைச் சொல்லிவந்து கடைசியாக முதலாவது அத்யாயத்தை முடிக்கின்றார்.)

47. முழுக்ஷுக்களான புருஷர்கள் நித்யாநித்யவஸ்து விவேகம், இகாமுத்ரா பலபோக விராகம், சமாதி ஷட்க சம்பந்தி, முழுக்ஷுத்வம் இந்நான்கு சாதன சம்பன்னர்களாய், சிஷ்யர்கட்குப் போதிப்பதில் ஆசக்தி, நற்குடிப் பிறப்பு, சுரோத்திரியம், சாஸ்திரங்களில் மிகுந்த பிரேமை, மைத்ரி கருணை முநிதை உபேகை என்னும் சற்குணங்கள், குற்சித புத்தியின்மை, சர்வ பிராணிகட்கும் உபகாரம் செய்வதில் ஆசக்தி, சமுத்திரம்போன்ற தயை இவைகளோடு கூடியுள்ள சற்குருவை விதிப்படி கையிற் காணிக்கையுடையவர்களாய்ச் சென்றடைந்து, 108 உபநிஷத்தங்களையும் சாஸ்திரானுசாரமாக, காலக்கிரமத்தில் படித்து, சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களை யெப்போதும் (அபரோகூ ஞானம் உண்டாகும் வரையும்) செய்து, பிராரப்தத்தினுடைய நாசத்தினால் ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரண சரீர மூன்றும் அழிவையடைந்து, உபாதியினால் விடப்பட்ட கடாகாசத்தைப்போல, பரிபூர்ண பிரம்ம ரூபத்தை யடைவார்கள். (அஞ்ஞான தக்காரியோபாதிகள் ஞானத்தினால் மிக்கவே ஆத்மா தன்பரிபூர்ண பிரம்ம ரூபத்தை யடையும்.) அம் முக்தி தகையே விதேக முக்தி. அதுவே கைவல்ய முக்தியென்று சொல்லப்படும். ஆதலின், சருண பிரம்மோபாசகர்களாய்ப் பிரம்ம லோகத்திலிருப்பவர்கள் அவ்வுலகத்திலேயே யிருந்து சதூர்முகப் பிரமனது உபதேசத்தினாலே வேதாந்த சிரவணாதினைச் செய்து, பிரம்மப் பிரளயம் வர, அப் பிரமனோகேடக் கைவல்ய முக்தியை யடைகின்றார்கள். அக் காரணத்தினாலே யாவருக்

கும் கைவல்ய முக்தி ஞான மார்க்கத்தினாலே சொல்லப்பட்டது. கர்மங்களினாலாவது சாங்கியத்தினாலாவது யோகத்தினாலாவது உபாசனைகளாலாவது சொல்லப்படவில்லை. இதுவே பாம ரகஸ்யம். ;

சாதன சதுஷ்டய சம்பன்னர்களான புருஷர்கள், பூர்வோக்த விசேஷண விசிஷ்டரான சத்குரு பூர்வகமாக, வேதாந்த சிரவண மனன நிதித்யாசனங்களை நிரந்தரம் செய்து கால பிரிபாக வசத்தினாலே விதேக முக்தியெனும் கைவல்ய முக்தியை யடைவார்கள். ஆதலின், கைவல்ய முக்திக்கு ஞானம் முக்கிய சாதனமாகும். சிரௌத ஸ்மார்த்த கர்மங்கள், சாங்கியங்கள், யோகங்கள், உபாசனைகள் இவை கிரமமாகப் பாபத்தை கழிக்கச் செய்து சித்தி சுத்தியை யுண்டாக்கி ஞானோத்தப்பத்திக்குச் சகாயமாகும். ஆதலின், ஞானமே மோக்ஷத்திற்குப் பிரதான சாதனமென்று ஸ்ரீ ராமர் அதுமானுக்கு உபதேசித்தார்.

முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

(வரும்.)

ஓர் ஆரியன்.

சுவிவேக தர்ப்பணம்.

(ஸ்ரீ சாந்தானந்த சரகவதி சுவாமிகள்
ஆந்திர மொழியில் அருளியது.)

(வெண்டாமரை ௩, இதழ் ௭, 1959-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

மேலும், ௧ - என்பது அந்தகாரம் அதாவது அஞ்ஞானம்; ௩ - என்பது அதை நிவர்த்தி செய்பவன்; ஆகவே அஞ்ஞான நிவர்த்தகன் எவனோ அவனே துருவென்று சொல்லப்படுகிறான். இன்னும், ௧ - என்னு மெழுத்து சத்துவாதி குணங்களை யதிக்கிரமித்ததென்றும், ௩ - என்னு மெழுத்து பிரகிருதி யாகார குணியமானதென்றும், இத்தகைய சத்துவாதி குணாகித பிரகிருதி யாகார குணியமான சுவ சொருபத்தை யெவன் போதிப்பனோ அவனே துருவென்றும் கூறியுள்ளது.

இன்னும், குரு சந்நிதி மாத்திரத்தினாலே சாலோக்யமும், அஸ்தமஸ்தகத்தினாலே சாமீப்யமும், தீக்ஷா மாத்திரத்தினாலே சாரூப்யமும், சமரச ஃகீகியத்தினாலே சாயுஜ்யமும் சித்திக்குமென்றும், தாய் தந்தையல்லாத தனயனைப்போலவும், பதியில்லாத பத்தினியைப்போலவும், குரு

வில்லாத வித்தை எப்படிப்பட்டவர்கட்கும் கைகூடாதென்றும் நூல்கள் துவலுகின்றன. நிற்க,

முழுக்கூட்களுக்குப் பரோகூ குரு, பிரத்தியகூ குரு என இரண்டு குருக்கள் வேண்டும். இவர்களுள் பரோகூகுரு தனக்குப் பிரம்ம வித்தையைக் கற்பிப்பவன். அவனுபதேசித்த சாஸ்திரானுபவங்க ளிரண்டும் சிவண மனனம் செய்து, இது சரியா, சரியல்லவா என்று நிதித்தியாசம் செய்யும்போது, ஆகா! சாஸ்திரமும் சவானுபவமும் சரியாய்ப்போயின, இதில் எவ்வளவும் சந்தேகமில்லை என்று தன் புத்திக் குத்தோற்றினபோது அந்தப் புத்தியே பிரத்தியகூ குருவாம். ஆதலின், முன்பு பரோகூ குருவைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு, அவர் வாக்கினால் பிரம்ம வித்தையை அப்பியசித்து அதை மனன நிதித்தியாசங்களினாலே மனதில் திடப்படுத்திக்கொண்டு, அதன் பிறகு எவரேனும் அசம்பாவினகள் செய்தாலும் தனக்கே தோற்றினாலும், முன்னம் கேட்ட சாஸ்திரானுபவங்களினாலே அதஞ்செய்துகொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

(வரும்.)

பத்திராதிபர்.

குறிப்பு. — இச் சுவீவேக தர்ப்பணத்தில், பிரமாணமாகக் காட்டப்படும் சுருதி, மிருதி, புராண, இகிகாச வாக்கியங்கள் வடமொழியிலும் ஆந்திரத்திலும் இடையிடையே குவிந்துகிடக்கின்றன. அவற்றைச் சரியான உச்சரிப்போடு தமிழில் எழுதமுடியாததுபற்றி, கருத்தை மாத்திரம் ஒருவாறு சுருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு சுலோகங்களும் பத்தியங்களும் எழுதாமல் விடப்பட்டன. ப - ரீ.

சுகவர நிச்சயம்.

(வெண்டாமரை ௩, இதழ் ௧0, 233-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

சுகவரினை நிரூபிக்கும் இரண்டாவது அதுமானம்.

சிருட்டியின் ஆதிகாலத்தில் துவியனுக வடிவகாரிய பிரயோஜனத்தை யுண்டுபண்ணும் பரமானுவிலுள்ள கிரியா வடிவ கர்மம் யாதோ அக்கர்மம் ஒன்றின் முயற்சியாலுண்டாவதாம்; கர்ம வடிவமாவதால், எது வெது கர்மமாமோ அவ்வக் கர்மம் ஒன்றின் முயற்சியால் உண்டாவதே யாகின்றது. எங்ஙனம் கடவடிவ காரிய பிரயோஜனத்தை யுண்டுபண்ணும்

கபாலத்திலுள்ள கர்மம் யாதோ அக்கர்மம் கர்ம வடிவமாவதால் குலாலனாகிய ஜீவாத்மாவின் முயற்சியால் உண்டாவதாமோ, அங்கனமே அப்பரமானுக்களின் கர்மமும் கர்ம வடிவ மாவதால் ஒன்றின் முயற்சியால் அவசியம் உண்டாவதாகும் ஆண்டு ஜீவாத்மாவின் முயற்சிக்கே அப்பரமானுக்களின் கர்மங்கட்குக் காரணத் தன்மை சம்பவியுதும். பரிசேஷமாக அவ் வீசுவானது முயற்சிக்கே அக்கர்மத்தின் காரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இவ் வதுமானத்தால் சாக்ஷாத் ஈசுவானது சித்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் அவ் வீசுவானது முயற்சியின் சித்தியே யுண்டாகின்றது. என்றாலும் விலக்ஷண (வேரண) முயற்சியின் ஆசிரயத்தன்மை வடிவமாக அவ் வீசுவானது சித்தி சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறாய் கிரமத்தினைப் பின்னர்க் கூறப்படும் அதுமானங்களிலும் அறிந்தகொள்க.

(வரும்.)

ஓர் ஆஸ்திகன்.

புத்தக கன்கொடை.

காஞ்சிபுரம் ஜவளி வியாபாரம் ஸ்ரீமான் பி. சே. முருகேச முதலியார் அவர்கள், 1. பிரபோத சந்திரோதயம், 2. விநாயகாயனார் விஜயம், 3. ஏகாம்பரநாதர் யமகக் கலிந்நுரையந்தாதி, 4. சீவகசிந்தாமணி மூல முதற்பாகம், 5. திருமுருகாற்றுப்படை, 6. சைவசமயிகளின் கடமை, 7. சீவனடியார் திருக்கூட்ட வையபவம், 8. திருக்கச்சியேகம்பர் திரிபந்தாதி, 9. சீவகாருண்ய விளக்கம், 10. ஸ்ரீபிரமீசர் இரட்டைமணிமாலை, 11. கச்சியேகாம்பரநாதர் திருவிழாப்பா, 12. திருவாரூர் திருப்புகலூர் திருச்சேங்காட்டீதுடிப்பதிக்கங்கள், 13. தோத்திரத்திரட்டு ஆசிரிய இப்பதின்மூன்று புத்தகங்களையும் கமது கலைமகள் கழகத்தின் புத்தக நிலயத்திற்கு கன்கொடை யளித்தார்கள்.

அன்புகூர்த்து மேற்படி புத்தகங்களை உதவினதுமன்றி, இன்னும் புத்தகங்கள் பின்னர்த் தருவதாகவும் வாக்களித்த இப்பரோபகாரப் பெருஞ் செல்வர்க்கு, புதுவைக் கலைமகள் கழகத்தார் பெரிதும் நன்றி செலுத்துகின்றார்கள்.

தி. திருப்புளிசாமி ஐயர்,

கழகத்தின் காரியதரிசி.